

Danmarks samhandel med de østeuropæiske lande har stigende tendens. Vi har for at udvide dette økonomiske samkvem afsluttet aftaler med flere østeuropæiske lande — senest med Polen, Bulgarien og Rumænien — om økonomisk, industrielt og teknisk samarbejde, ligesom vi har udbygget det kulturelle samkvem.

Danmarks samarbejde med og bistand til udviklingslandene er blevet et afgørende led i vor udadvendte politik. Med den plan for den danske bistand, som regeringen fremlagde for tinget i maj i år, er det fornødne grundlag lagt for Danmarks deltagelse i løsningen af de nærmeste årtiers største internationale problem.

Jeg skal nu, hr. formand, vende mig til de økonomiske problemer.

Trods svækkelsen i konjunkturerne i udlandet er det lykkedes at fastholde et højt beskæftigelsesniveau. Ledigheden er steget noget, men Danmark har beskæftigelsesmæssigt klaret sig bedre end de fleste andre lande.

I enkelte egne — bl. a. i Nordjylland og i Vestjylland og også i andre områder — er der særlige beskæftigelsesproblemer, fordi en tilstrækkelig industrialisering endnu ikke er opnået. Regeringen vil som hidtil støtte alle bestræbelser for en industriel udvikling, og den nye og mere effektive egnsudvikling vil her spille en vigtig rolle.

Det er fortsat et hovedmål for regeringens økonomiske politik at fastholde en høj og stabil beskæftigelse.

Erhvervenes investeringer er ret stabile og er fortsat meget omfattende, sådan at der sker en stadig fornyelse og forøgelse af erhvervenes produktionsanlæg. Produktion og beskæftigelse har som helhed vist fortsat opgang som følge af forøget privat og offentligt forbrug og større bygge- og anlægsvirksomhed. Jeg skal tillade mig at give et par tal for byggeriet. I første halvår af 1967 blev der fuldført 21.500 boliger; det er 2.200 flere boliger end i samme tidsrum i fjor. Ved udgangen af juni måned i år var der godt 57.000 boliger under opførelse, det vil sige 6.000 flere end på samme tidspunkt sidste år og det største antal i landets historie.

Væksten i fuldførelserne er navnlig stor i de områder, hvor der findes et særligt behov, f. eks. i Sjællands- og hovedstadsområdet, hvor der i første halvår i år er fuldført 17 pct. flere boliger end sidste år mod en vækst på 8 pct. i det øvrige land.

Med eksporterhvervenes store vægt i dansk økonomi vil det ikke være realistisk at gå ud fra, at forløbet i Danmark kan være upåvirket af en konjunkturdæmpning i udlandet. En række danske eksporterhverv har da også mødt vanskeligheder i afsætningsforholdene. I andet halvår af 1966 kom stigningen i industrieksporten ned på ca. 6 pct. mod en årlig stigning tidligere på 10-15 pct. Væksten i industrieksporten til vore tre hovedmarkeder — England, Vesttyskland og Sverige — var fra 1965 til 1966 væsentlig mindre end i de tidligere år; men det er værd at bemærke, at omsvinget i de tre landes import af industrivarer har været af mindst samme styrke. Der er altså ikke tale om nogen tilbagegang i vor andel af disse landes import.

Når den danske eksport som helhed i første halvår 1967 kun er en smule højere end i fjor, hænger det sammen med, at også fiskeriets og landbrugets eksport har mærket vanskeligheder. Hertil kommer, at fællesmarkedets landbrugspolitik påvirker vort landbrugs afsætningsvilkår i ugunstig retning.

Regeringen tilstræber såvel i sin almindelige handelspolitik som i sin markedspolitik at yde danske eksporterhverv den bedst mulige støtte, ligesom regeringen ved sin delta-